

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
birželio mėn.
6
trečiadienis
Nr. 45 (1019)
★

Kaina 15 kap.

Rūpestingai atlikime kukurūzų sėją

...Suprasdami lemiamą kukurūzų reikšmę pašarų bazei sustiprinti, šiais metais išplėsti šios kultūros pasėlių plotus iki 1923 ha grūdams, silosui ir žaliajam pašarui. Visame kukurūzų pasėlių plote išauginti ne mažiau kaip po 200 cnt žaliosios masės iš kiekvieno ha, o grūdams skirtuose plotuose—ne mažiau, kaip po 21 cnt pieninio-vaškinio brandumo burbuolių.

Tai rajono kolūkiečių, MTS darbuotojų ir žemės ūkio specialistų žodis, duotas kviečiant į socialistinį lenktyniavimą panevėžiečius. Jei žodis duotas—reikia jį ištesėti. Nuo pat pavasario reikia įsijungti į kovą už tinkamą sėjos pravedimą, pasėlių priežiūros darbų organizavimą. Svarbiausias šio meto uždavinys vykdant prisiimtus įsipareigojimus—laiku, gerai paruoštoje dirvoje, pagal visus agrotechnikos reikalavimus pasėti kukurūzus.

„Neries“, M. Melnikaitės vardo, „Nemuno“ kolūkiuose, kur jau praeitais, pirmaisiais kukurūzų auginimo metais buvo išaugintas aukštas šios kultūros derlius, dabar rūpinamasi kukurūzų sėja, nepraleidžiami geriausi terminai. Tačiau paėmus rajono kolūkių visumoje, kukurūzų sėja neleistinai vilkinama. Pavyzdžiui, „Aukštaičių“ kolūkyje jau kelinta savaitė stovi kukurūzams paruošta žemė, bet sėti neskubama. Kolūkio valdyba laikosi tos nuomonės, kad neatšilusioje dirvoje pasėti kukurūzai ilgai, arba visai, nesudygs. Bet argi dar nepakankamai išdžiūvo ir atšilo dirva? Jei jau galima sėti „Pirmūno“, „Neries“, „Sakalo“ kolūkiuose, tai „Aukštaičių“ žemės ūkio artelės dirvose galima buvo pasėti jau prieš savaitę. Idomu, kokio gi derliaus aukštaitiečiai tikisi suvėlavę sėją? Iškart galima pasakyti, kad vėlai pasėjus, derlius bus menkas.

Apgrai bomis, paskubomis paruoštoje dirvoje, trūko—plyšo, kaip žmonės sako, pasėjus, praeitais metais „Skodinio“ kolūkyje kukurūzai neužderėjo, dalis pasėlių visai nedavė derliaus. To ir pakako kolūkio vadovams. Jie susidarė nuomonę, kad kolūkio dirvose negali augti kukurūzai, kad jos netinkamos šiai

kultūrai, ir šįmet nebesuka galvos ištaisyti pernykščius trūkumus. O ne dėl kitko, kaip dėl stambių trūkumų, agrotechnikos pažeidimų sėjoje, priežiūros darbuose, praeitais metais čia neužderėjo kukurūzai.

Panašiais sumetimais delsiama kukurūzų sėja Mičiurino vardo, „Laisvės“, „Juodpėnų“ ir kt. rajono žemės ūkio artelėse.

Kolūkių žemdirbiai numatė dar pasėti kukurūzus užimant juoduosius pūdymus 700 ha plote. Tai bus daug vertingo pašaro papildomam gyvulių šėrimui vasaros metu. Todėl jau dabar reikia gerai įdirbti ir gausiai patręšti jiems skirtą žemę, nedelsiant ją apsėti.

Kukurūzų auginimo jau turi sukaupę nemažą patyrimo sėjant ir auginant šią kultūrą ir neabejoja jos vertingumu. Tik reikia mobilizuoti jų jėgą sėjos darbų vykdymui. Kuo didesnius dirvų plotus reikia apsėti mašinomis. Šiuo klausimu privalo rūpintis rajono mašinų-traktorių stotys, užtikrindamos pilnutinį visų kukurūzų sėjamųjų panaudojimą, kitų mašinų pritaikymą kukurūzų sėjoje. Tai ne tik paspartins pačios sėjos tempus, bet užtikrins aukštą šios kultūros derlių.

Kolūkių partinės, komjaunimo organizacijos turi teikti konkrečią paramą kolūkių valdyboms organizuojant kukurūzų sėją, užtikrinti, kad pirmomis birželio dienomis būtų užbaigta šios kultūros sėja pažangiausiais sėjos būdais, griežtai prisilaikant visų agrotechnikos reikalavimų. Iniciatoriais šiame darbe turi būti komjaunimo-jaunimo kukurūzų auginimo grandys, rodydamos sektiną pavyzdį kolūkių žemdirbiams. Tik tuomet bus užtikrintas prisiimtų socialistinių įsipareigojimų įvykdymas, pasiekti aukšti šios kultūros derliai.

Kolūkių laukuose

„PIRMOSIOS VAGOS“ žemės ūkio artelės nariai, suprasdami savalaikės sėjos reikšmę, šiomis dienomis baigė visų vasarinių kultūrų sėją.

Viena pirmųjų kolūkyje baigė sėją I laukininkystės brigada (brigadininkas D. Kazlauskas), pralenkdama II laukininkystės brigadą (brigadininkas Alb. Kirda). Šios dvi brigados geriausiai ir greičiausiai pasėjo vasarines kultūras.

Aktyviai sėjoje dalyvavo kolūkiečiai Ambr. Brazinskas, A. Žekonis, Alb. Laučius, A. Vaitiekūnas, J. Jakubėnas, P. Skardžius ir kt.

Pavasario lauko darbuose, išvystę socialistinį lenktyniavimą, laukininkystės brigadų žemdirbiai toliau vykdo sėją virš plano, užimdami juoduosius pūdymus.

V. Banaitis

* * *

„ŠETEKŠNOS“ kolūkio žemdirbiai, sparčiais tempais vykdydami pavasario sėją, jau pasėjo linus. Šia kultūra apsėta 22 ha gerai įdirbtų ir gausiai patręštų dirvonų. Linų sėjai vadovavo linų auginimo grandies grandininkas Pranas Dulke. Žemdirbiams linų sėjoje daug padėjo Skapiškio MTS dvyliktosios traktoriinės brigados mechanizatoriai Kazys Pretkus ir Bronius Šilinis, visą plotą apsėdami tik sėjamosiomis mašinomis. Kolūkio žemdirbiai užbaigė ir cukrinių runkelių sėją, sparčiai sodina bulves.

V. Jodytė

Išlaikė lietuvių kalbos egzamina

Elvyra Grilaukaitė, Marija Kalvietytė, Stasė Laužikaitė, Stasys Užusienis ir kt. Subačiaus vidurinės mokyklos abiturientai tik labai gerais ir gerais pažymiais išlaikė lietuvių kalbos ir literatūros egzaminą žodžiu. Taip pat gerai įvertinti jų rašto darbai. Birželio 1 d. mokyklos abiturientai rašė rusų kalbos rašomąjį darbą.

Tą pačią dieną prasidėjo egzaminai ir kitose mokyklos klasėse. Ketvirtų, septintų ir dešimtų klasių moksleiviai jau išlaikė lietuvių kalbos egzaminą. Sėkmingai egzaminus laiko ir kaimyninės Subačiaus septynmetės mokyklos moksleiviai.

D. Žilytė

Tarybu Lietuvoje

Veisiejų rajono kolūkiečiai ir mechanizatoriai per 12 darbo dienų grūdinių kultūrų (išskyrus grikius ir kukurūzus) sėjos planą įvykdė 101,1 procento, o daugiamečių žolių—100,2 procento. Šauniai padirbėjo „Pirmyn“ žemės ūkio artelės nariai. Nuo traukoje: „Pirmyn“ kolūkio agronomas Vaclovas Balėna (kairėje) ir kolūkio pirmininkas Juozas Bučys kolūkio laukuose kryžminės avių sėjos metu.

M. Ogajaus nuotr.

(ELTA).

PIRMAUJANTI KOLŪKIO BRIGADA

ŠILUTĖ, gegužės 28 d. (ELTA). Budiono vardo kolūkio laukininkystės brigados surengė tarpusavio patikrinimą, kaip vykdomi socialistiniai įsipareigojimai. Socialistinį lenktyniavimą laimėjo brigadininko drg. Dmitrijevo vadovaujama pirmoji brigada. Suminiai derindamas kolūkiečių

ir traktorininkų darbą, brigadininkas sugebėjo užtikrinti visų kultūrų sėjos plano viršijimą. Smėlingose dirvose žaliajam pašarui ir trąšai buvo pasėta 40 ha saldžiųjų lubinų.

Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai įrašyti į kolūkio Garbės lentą.

Kauno botanikos sode

KAUNAS, gegužės 28 d. (ELTA). Vėlyvas šių metų pavasaris padarė daug nemalonumų Lietuvos TSR Mokslų akademijos Kauno botanikos sodo darbuotojams. Pomologijos skyriuje smarkiai nukentėjo ellė šalčiui neatsparių medžių—abrikosai, slyvos, kriaušės. Tačiau daugelis vaismedžių gerai pernešė nepaprastai didelius šios žiemos šalčius.

Baltuoja žiedais dabar žagarvyšnės, pradeda žydėti obelys. Išlaikė bandymus ir vynuogės, kurios taip pat pradeda sprogti. Jų

ūgiai jau apkarpyti ir paristi. Dideli darbai atliekami jauname pomologijos sode, kuris dabar plečiamas.

Žymiai didėja darbų apimtis maistinių ir pašarinių augalų skyriuje. Pirmą kartą bandymams pasodinta ellė augalų, kurie Lietuvoje dar neauginami—Naujosios Zelandijos špinatas, šparaginiai žirniukai, artišokai, šakniavaisiai. Dideli darbai atliekami botanikos sode prie augalų, turinčių taniną, vertingą kailiaraugę medžiagą, reikalingą odų pramonei.

KUPIŠKIO IR PANEVĖŽIO RAJONŲ SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO REZULTATAI

Atlikta pavasario sėjos darbų 1956 m. gegužės mėn. 31 d. (procentais)

PANEVĖŽYS

KUPIŠKIS

61,4	Pasėta vasarinių kultūrų	57,3
87,7	Pasėta grūdinių kultūrų	72,5
8,1	Pasėta kukurūzų	2,8
56,6	Pasėta linų	35,4
71,7	Pasėta cukrinių runkelių	68,2
23,0	Pasodinta bulvių	8,6

„Vedrupio“ ir „Mūsų rytojaus“ kolūkių socialistinio lenktyniavimo rezultatai

Atlikta pavasario sėjos darbų 1956 m. gegužės mėn. 31 d. (procentais)

„Vedrupys“

„Mūsų rytojus“

43,3	Pasėta vasarinių kultūrų	57,9
51,9	Pasėta grūdinių kultūrų	92,0
100,0	Pasėta cukrinių runkelių	88,5
—	Pasodinta bulvių	7,5

Intapų apylinkėje kūrėsi kolektyvinis ūkis. Susidarė nemaža visuomeninių gyvulių banda. Karvės negailėjo pieno, bet nebuvo kam melžti. Pirmame visuotiniame kolūkio narių susirinkime, kai buvo svarstomas melžėjų parinkimo klausimas, salėje viešpatavo mirtina tylą. Moterys mintyse svarstė, bet nė viena nesiryzo tarti sutinkamo žodžio. Nė viena iš jų nebuvo melžusi daugiau kaip 3–4 karvių, o čia visa banda. Nemažiau kaip kitos moterys šiuo klausimu, suko galvą ir Emilija Girklienė, tačiau greit ji apsisprendė.

— Aš noriu melžti kolūkio karves, — tylą sudrumstė nedrąsus Emilijos balsas. — Aš myliu gyvulius, gal jie ir mane mylės, — sutikusi kolūkio pirmininko pritarimą lengviau atsiduso Girklienė.

Tai buvo prieš kelis metus, pirmomis „Neries“ kolūkio kūrimosi dienomis, o kartu su jomis — ir pirmosios kolūkyje karvių melžėjos Emilijos Girklienės darbo dienos. Iškart jos buvo nelengvos. Kelias dienas reikėjo melžti visą bandą, o vėliau — 15–16 karvių. Trūko žinių, o be to, mažai tebuvo ir patirties. Reikėjo dirbti ir mokytis. Melžti reikėjo eiti net už kelių kilometrų, o žiemą kartais prisiedavo fermeje nakvoti. Kitos moterys pirmomis darbo dienomis pa-būgo sunkumų ir metė jį. Gi Girklienė pasiryzo nugalėti visas kliūtis.

Meilė darbui, atsidavimas jam visa širdimi, padėjo Emilijai nugalėti trūkumus. Palyginti, blogomis gyvulių laikymo sąlygomis pasiekta neblogo rezultatų

KAI DIRBA IŠ ŠIRDIES

darbe. 1954 metais iš kai kurių karvių Girklienė primelžė po 2 000 litrų pieno. — Pirmieji laimėjimai dar labiau paskatino dirbti, rodosi, davė daugiau jėgų, — pasakoja Emilija Girklienė.

Ir tikrai. Lankydama trimėčius zootechnikos kursus, mokydama iš pirmųjų patyrimo, Girklienė nuolat gerino karvių priežiūrą, primelždavo vis daugiau pieno. Praeitais metais vidutiniškai iš vienos karvės primelžė po 1 051 litrą pieno, o iš atskirų karvių — daugiau kaip po 1 500 litrų.

— Darbas sekasi, kai jį dirbi iš širdies, su užsidegimu,

meile, — pasakoja Girklienė. — Ir prie šio darbo aš taip prisirišiau, kad, rodos, jo netekimas man būtų

skaudžiausias smūgis.

— Savo darbo pagrindu laiku punktualumą, — toliau kalba Emilija. — Visuomet vienu ir tuo pat laiku karves melžiu, girdau, šeriu. Ir, žiūrėk, tik pavėluok pašerti, nelaiku arba nesočiai pagirdyk, jau ir mažiau gausi pieno, o nelaiku melši — ne tik mažiau, bet ir liesesnį pieną gausi.

Įdomu klausytis Girklienės pasakojimo, o karvių melžėjoms ne tik įdomu, bet ir pravartu. Jos darbo patirtyje daug paprasto, rodos, visiems žinomo, bet kartu ir pamokančio ras kiekvienai melžėja. E. Girklienė

sako, kad neužtenka tik gerai prižiūrėti karvę. Ją reikia mylėti, pažinti kiekvienos būdą, kapryzus. Pagal jos žodžius, reikia mokėti ir melžti.

— Visuomet prieš melžiant nuplaunu tešmenį, švairiu rankšluosčiu nušluostau ir pamasažuojau braukydama tešmenį įvairiomis kryptimis, — iš savo darbo patirties pasakoja Girklienė.

— Po kiekvieno masažo karvės greičiau atleidžia visą pieną, ramiau stovi. Stengiuosi išmelžti paskutiniuosius pieno lašus, nes jie riebiausi.

Ir tikrai. Jos žodžiai teisingi, o juos pritaikius praktiniame darbe padėtų kiekvienai melžėjai primelžti daugiau pieno.

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

„Sakalo“ kolūkio komjaunuoliai be paramos

Pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius St. Audiekaitė dirba kolūkio klube skaitykloje ne taip jau seniai. Iš karto teko susidurti su sunkumais.

— Laikas žaizdas gydo, — taip sako ma liaudyje. Taip ir su „Sakalo“ kolūkio komjaunimo organizacija. Šiuo metu jaučiasi jos darbo pulsas, komjaunuoliai aktyviau įsijungė į gamybą, kultūrinį gyvenimą. Jų tarpe aktyviausi gamybininkai Valentaitė, Simonis.

Sunkumų yra ir dabar. Vien Audiekaitė ir kolūkio komjaunuoliams be paramos iš valdybos, iš kolūkio aktyvo, iš komjaunimo rajono komiteto pusės sunku ką nors teigiamo pasiekti auklėjant kolūkiečius, organizuojant kultūringą poilsį.

Neseniai kolūkio komjaunimo organizacijos iniciatyva saviveiklininkai pastatė J. Žemaitės 2 veiksmų komediją „Piršlybos“. Komjaunuoliai nori ne tik savame kolūkyje pasirodyti su menine programa, bet padaryti kelias išvykas ir į kitus rajono kolūkius. Šiam sumanymui įvykdyti reikėjo kolūkio paramos: duoti mašiną.

„Piršlybos“ buvo paskelbtos Skapiškio MTS. Saviveiklininkai pasiruošę, bet nuvežti jų kolūkio pirmininkas R. Čiurlys kolūkio mašina nepanorėjo.

— Tas malonumas kainuotų 60 rb, pinigų turite? — atsakė komjaunuoliui V. Gabniui pirmininkas. — Na, kaip jums, 10 rublių nuleisiu.

Jie paramos susilaukė ne iš savo pirmininko, o iš kito kolūkio. Komjaunuoliai nesužlugdė paskelbto vakaro.

— Mums kolūkio valdyba nepadeda ir kituose reikaluose. Jaunimas nori sportuoti, o sporto inventoriaus nėra. Neišskiriamos tam reikalui lėšos, — skundžiasi St. Audiekaitė.

Nutolusi nuo kolūkio komjaunimo organizacijos ir Topolio pradinės mokyklos vedėja I. Merkytė.

Tas rodo, kad ir komjaunimo rajono komitetas mažai domisi kolūkių komjaunimo organizacijomis.

Kolūkio valdyba, jos pirmininkas R. Čiurlys turi suprasti kilnius komjaunuolių siekimus, padėti jiems, paremti jų gerą iniciatyvą. Dirbti bendram labui — kolūkio suklestėjimui! R. Vikus

„Neries“ kolūkio karvių melžėjos, sekdamos Emilijos Girklienės pavyzdžiu, kuri išpareigojo šiais metais vidutiniškai primelžti po 2 000 litrų pieno, gerina savo darbą, nuolat atsiekia vis geresnių rezultatų. Tonkaitė, Kibienė ir kt. jau primelžė daugiau kaip po 600 litrų pieno iš vienos karvės. Nuolat gerinama gyvulių priežiūra užtikrina pieno gavybos didinimą. Karvės ganomos kultūrinėje ganyklose, papildomai šeriamos koncentratais.

Vis daugiau ir daugiau E. Girklienė ir jos bendradarbės primelžia pieno.

Visos karvių melžėjos privalo pasimokyti iš priešakinių darbuotojų patyrimo, tinkamai prižiūrėti karves, žymiai padidinti pieno gavybą, kad pilnumoje būtų patenkinti didėjantieji gyventojų poreikiai įvairios rūšies pieno produktais.

St. Stasaitis

PAGRINDINIS EKONOMINIS TARYBŲ SAJUNGOS UŽDAVINYS

TSKP XX suvažiavimo nutarimuose nubrėžta plati ūkinės ir kultūrinės statybos mūsų šalyje programa galingai, visapusiškai išvystyti materialinei-gamybinei komunizmo bazei sudaryti. Vykdam šią programą nepaprastai svarbiai reikšmę turi tai, kad būtų išspręstas pagrindinis ekonominis Tarybų Sąjungos uždavinys — pavyti ir pralenkti labiausiai išsivysčiusias kapitalistines šalis pagal produkcijos gamybą vidutiniškai vienam gyventojui. Šio uždavinio įgyvendinimas įgalins pilnutinai aprūpinti šalį materialinėmis gėrybėmis.

Pagal bendrą pramonės gamybos apimtį TSRS yra pirmoje vietoje Europoje ir antroje vietoje pasaulyje po JAV. Bet jeigu paimsime mūsų pramonės gamybos mastą skaičiuojant vidutiniškai vienam gyventojui, tai pasirodo, kad mes šiuo atžvilgiu dar atsiliekame nuo labiausiai išsivysčiusių kapitalistinių šalių, tokių,

pavyzdžiui, kaip JAV, Anglija, Vakarų Vokietija.

Mes atsiliekame ekonominiu atžvilgiu nuo svarbiausiųjų kapitalistinių šalių dėl istorinių priežasčių. 1913 metais V. I. Leninas rašė: „...Rusija tebėra neįtikimai, neregėtai atsilikusi šalis, nuskurdusi ir pusiau laukinė, aprūpinta šiuolaikiniais gamybos įrankiais keturis kartus blogiau už Angliją, penkis kartus blogiau už Vokietiją, dešimt kartų blogiau už Ameriką“ (Raštai, 19 t., 268 psl.).

Per tarybinės santvarkos gyvavimo laikotarpį mūsų šalyje įvyko didžiuliai pakitimai. Įgyvendinus lenininę šalies industrializavimo ir žemės ūkio kolektyvizavimo politiką, TSRS tapo galinga industrine-kolūkine valstybe. Remiantis pasiektais laimėjimais partijos XVIII suvažiavimas dar 1939 metais praktiškai iškėlė pagrindinį ekonominį TSRS uždavinį. Jeigu taikios ūkinės statybos nebūtų nutraukęs karas, tai mūsų šalis jau šiame pen-

metyje būtų galėjusi pasiekti šiuolaikinį JAV gamybos lygį ir viršyti šį lygį pagal eilę svarbiausių produkcijos rūšių.

Socialistinės ūkio sistemos pranašumų dėka iikarinis pramonės gamybos lygis Tarybų Sąjungoje atkurtas ir žymiai viršytas per palyginti trumpą laiką. Pernai pramoninės produkcijos gamyba, palyginti su 1940 metais, padidėjo 3,2 karto.

Sutinkamai su TSKP XX suvažiavimo nutarimais Tarybų Sąjunga turi pavyti ir pralenkti kapitalistines šalis pagal gamybą, svarbiausių produkcijos rūšių, visų pirma šiuolaikinių įrengimų ir mašinų, be kurių neįmanoma vystyti gamybą, vidutiniškai vienam gyventojui. Tikrai paspartintas sunkiosios pramonės — anglies, naftos gamybos, metalo, mašinų, elektros energijos, chemijos produktų ir statybinių medžiagų gamybos — vystymas gali užtikrinti galingą visų liaudies ūkio šakų pakilimą,

smarkiai pakelti liaudies gerovę.

Mes turime visa, kas reikalinga tam, kad istoriškai trumpiausiu laiku būtų įvykdytas ekonominis uždavinys. Pokarinį penkmečių metais neišmatuojamai išaugo ekonominė šalies galia, dar labiau sustiprėjo socialistinė ūkio sistema. Tarybų Sąjunga turi visapusiškai išvystyti socialistinę gamybą, nesukačiuojamus gamtos turtus, daugybę kvalifikuotų kadro.

Pagrindinio ekonominio TSRS uždavinio išsprendimą užtikrina nenuginčijami socialistinės ūkio sistemos pranašumai prieš kapitalistinę sistemą. Tai vaizdžiai patvirtina aukštesni mūsų liaudies ūkio vystymo tempai, palyginti su kapitalistinėmis šalimis. Per laikotarpį nuo 1930 metų iki 1955 metų, neskaitant karo metų, vidutinis metinis pramonės produkcijos augimo tempas sudarė: „Tarybų Sąjungoje — 18 proc., Jungtinėse Amerikos Valstybėse — 2,8 proc., Anglijoje — 3,5 proc., Prancūzijoje — 2,5 procento. Pramonės produkcija, skai-

čiuojant vidutiniškai vienam gyventojui Tarybų Sąjungoje nuo 1913 iki 1955 metų padidėjo 19,4 karto, tuo metu kai Jungtinėse Amerikos Valstybėse — tik 2,3 karto, Anglijoje — 1,6 karo, Prancūzijoje — 1,8 karto.

Sėkmingas šeštojo penkmečio plano įvykdymas bus naujas stambus žingsnis vystant mūsų socialistinę ekonomiką. Šiame penkmetyje bendra visos pramonės produkcijos apimtis Tarybų Sąjungoje padidės 65 procentais ir 1960 metais viršys 1950 metų lygį tris kartus, o 1940 metų lygį — daugiau kaip penkis kartus. To išdavoje žymiai sumažės atotrūkis tarp produkcijos gamybos vidutiniškai vienam gyventojui lygio Tarybų Sąjungoje ir labiausiai išsivysčiusiose kapitalistinėse šalyse. Per penkmetį gamyba vidutiniškai vienam gyventojui Tarybų Sąjungoje padidės: ketaus — 48 procentais, pieno ir akmens anglies — 39 procentais, elektros energijos — 73 procentais.

Pagrindinis ekonominis TSRS uždavinys neišsprend-

PRANEŠIMAS

apie pavasario sėjos eigą rajono kolūkiuose
1956 m. birželio mėn. 5 d.

(procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Viso vasarinių kultūrų	t. sk. grūdinių kultūrų	kukurūzų (grūdams)	cukrinių runkelių	linų	bulvių
1.	„Palanga“	98,8	*	*	*	*	75,0
2.	M. Melnikaitės v.	98,2	*	62,5	70,8	*	47,2
3.	„Nemunas“	90,4	*	—	86,8	78,5	*
4.	„Mituva“	91,2	*	*	80,0	*	32,2
5.	„Setekšna“	89,4	90,0	57,4	*	*	59,6
6.	„Stalino keliu“	88,5	92,6	28,5	*	*	30,0
7.	„Aušra“	87,6	71,1	51,6	*	*	28,0
8.	„Bugailiškiai“	86,5	96,9	72,2	27,7	*	46,6
9.	„Pirmoji vaga“	84,2	95,6	40,0	40,0	*	68,1
10.	„Lukonys“	82,2	97,0	27,5	74,0	*	22,5
11.	„Juodpėnai“	80,7	*	*	*	*	72,0
12.	„Adomynė“	80,4	83,2	41,9	71,4	*	48,2
13.	„Laukų spartuolis“	78,2	71,8	—	*	*	27,2
14.	„Ateitis“	77,1	97,7	70,0	*	*	9,3
15.	„Mūsų rytojus“	75,2	96,6	23,4	31,2	*	16,9
16.	„Artojas“	75,1	88,5	—	68,5	*	19,2
17.	„Skodinyas“	75,0	87,1	40,0	86,9	*	10,8
18.	„Neris“	73,0	79,4	45,0	56,0	90,0	66,6
19.	„Žalgiris“	72,5	85,4	22,0	*	*	46,8
20.	„Vėžionys“	70,8	90,3	16,6	*	*	—
21.	„Pirmūnas“	69,0	84,6	2,7	45,0	77,8	47,1
22.	„Laisvė“	68,7	74,5	—	*	93,4	27,3
23.	„Sakalas“	67,9	82,0	—	20,0	*	—
24.	„Aukštaičiai“	67,1	85,0	50,0	85,0	50,0	25,0
25.	„Vedrupys“	63,0	64,1	—	88,0	*	25,0
26.	„Vienybė“	62,8	87,1	—	12,0	*	10,8
27.	Mičiurino v.	59,9	53,8	—	71,4	*	29,4
28.	„Pakupys“	57,9	72,1	—	41,0	*	2,7
Viso rajone:		77,0	85,3	34,7	75,8	93,8	31,1

*—įvykdė planą

Plano komisija

Penkiadienio rezultatai rodo, kad dar ne visuose rajono kolūkiuose įtemptai dirbama vykdančios pavasario darbus.

„Palangos“ kolūkio žemdirbiai, suprasdami savalaikės sėjos reikšmę, baigė grūdinių kultūrų, kukurūzų, linų, cukrinių runkelių sėją. Baigiamos sodinti bulvės. Jie tapo pirmūnais vykdančios pavasario sėją.

Tačiau rezultatai visai kiti „Pakupio“, „Mičiurino vardo“, „Pirmūno“, „Vedrupio“, „Vienybės“ ir kt. kolūkiuose. Šių kolūkių nariai, kad sėtų sparčiau, šiame penkiadienyje sulėtino

tempus. O juk jie puikiai žino, kad kiekviena pavėluota diena pavasarį atneš nuostolius rudeni.

Skapiškio MTS zonos kolūkiai baigė cukrinių runkelių sėją, bet linai, kukurūzai juose sėjami lėtai. Spartinti bulvių sodinimą, kas ypač būtina „Sakalo“, „Vėžionių“, „Pakupio“, „Ateities“ ir kt. kolūkiams, kurie nepradėjo arba vos pradeda bulvių sodinimą.

Kolūkiečiai ir mechanizatoriai, baikite visų kultūrų sėją artimiausiomis dienomis!

savaime, jis pareikalaus įtempto visos tarybinės liaudies darbo. Labai svarbią reikšmę vykdančios TSKP XX suvažiavimo nutarimus turi nepaliaujamas darbo našumo augimas. Iš jo šeštajame penkmetyje turi būti gauta daugiau kaip 80 procentų viso pramonės produkcijos padidėjimo. Kova už darbo našumo pakėlimą numato viso liaudies ūkio techninio lygio kilią, gamybos technikos, technologijos ir organizavimo tobulinimą, kuo sparčiausia priešakinio patyrimo, paskutinių mokslo ir technikos pasiekimų įdiegimą į gamybą, tolesnį darbininkų ir inžinierinių-techninių darbuotojų kvalifikacijos augimą.

Sutinkamai su TSKP XX suvažiavimo Direktyvomis šeštajame penkmetyje žymiai pagerinamas gamybinių jėgų išdėstymas šalyje. Suvažiavimo nubrėžtos priemonės rytniams rajonams įsisavinti privers tarnauti visuomenei milžiniškus, dar nepanaudotus gamtos turtus.

Šeštajame penkmetyje bus įgyvendinta milžiniška naujos statybos programa,

kurios kapitalinių įdėjimų apimtis—990 milijardų rublių. Numatyta paleisti žymius gamybinius galingumus metalurgijos, anglies, naftos ir eilėje kitų pramonės šakų.

Įgyvendinimas TSKP XX suvažiavimo Direktyvų, kurios numato tolesnį galiną visų pramonės šakų augimą ir smarkų žemės ūkio pakėlimą, bus svarbus etapas sprendžiant pagrindinį ekonominį TSRS uždavinį, tarybinei liaudžiai kovojant už komunistinės visuomenės sukūrimą.

M. Volkovas

Ekonomikos mokslų kandidatas

DĖL 1956 METŲ VISASĄJUNGINĖS ŽEMĖS ŪKIO IR VISASĄJUNGINĖS PRAMONĖS PARODOS ATIDARYMO

1956 metų Visasąjunginė žemės ūkio paroda ir jos teritorijoje esanti Visasąjunginė pramonės paroda lankytojams atidarytos birželio 4 d.

Parodos veikia kasdien nuo 11 iki 23 valandos, o paviljonai iki 20 valandos.

Sekmadieniais ir švenčių dienomis parodos atidarymos nuo 9 valandos. Bilietai parduodami Parodos kasoje. (TASS-ELTA).

Botagas

Po Pastarnokaitės padu

„Juodpėnų“ kolūkio kontoroje barška skaitliškai, šlama vartomų bylų lapai, atsitrenkdamas į rašalinių dugnus cinksi plunksnos. Tai dirba kontoros darbuotojai N. Uldukytė ir O. Balytė. O ką gi veikia vyr. sąskaitininkė Pastarnokaitė?

—Ir kam gi man dirbti,—samprotauja vyr. sąskaitininkė.—Juk mano valdžioje sąskaitininkė, apskaitininkė. Aš galiu suskambėjus telefono skambučių pakelti ragelį, atsilipti, retkarčiais pakontroliuoti pavaldinių darbą.

Ir tikrai. Sąskaitininkė su apskaitininke pluša per dienas nepakeldamos akių nuo popierių, o vyriausioji sąskaitininkė retkarčiais atsiliepia telefonu, pasiraivo, nusižiovauja, kumščiais patrina akis... ir visas darbas. Be to, pamėgo dainuoti į telefono ragelį, kam ir skiria didžiąją dalį darbo laiko.

Idomu, už ką Pastarnokaitei mokamas atlyginimas?

A. Vilkaitis

„TINGINIŲ LENTYNĖLĖ“

Tokia lentynėlė atsirado M. Melnikaitės v. kolūkyje, ant kurios sukrauti kolūkyje dar pasitaikantieji tinginiai. Jų tarpe Zina Matulionaitė (II laukininkystės brigada), Kavaliauskas (V brigada), Janina ir Genė Pivoriūnaitės, Albina Petrauskienė (VI brigada) ir kt.

Vertėtų minėtiems draugams ir į juos panašiams įsijungti į bendrą kolūkinį darbą.

A. Šilas

Kas svarbiau?

Karščiausias pavasario sėjos darbymetis. „Setekšnos“ kolūkio žemdirbiai išsijuoję pluša nuo ryto iki vakaro laukuose. Gi pirmos brigados brigadininkas Jonas Vilimas svarsto: „Ryt kaimynystėje vestuvės. Kur gi man: ar į vestuves, ar prie sėjos?“

—Sėja nepabėgs, o vestuvės kolūkyje ne kasdieną,—nusprendžia J. Vilimas, ir sekmadienio rytą patraukia į pokylį ne paprastu, eiliniu svečiu, o muzikantu.

Groja Vilimas vestuvėse dieną, antrą, trečią, o brigados žemdirbiai, traukydami pečiais, vaikšto po dirvas, nežinodami, kur kas sėti, kur ką dirbti. Tik trečiadienio rytą brigados nariai išvydo sunkiai ant kojų stovintį savo brigadininką ir ištempę ausis laukė jo balso.

Reikėtų Vilimui „užgroti“ taip, kad ilgai prisimintų praužtas dienas pavasario sėjoje.

V. Vijoklis

Atmerkite akis, drg. Masiulioni!

Jūs, kaip brigados galva, žinote kas vyksta jūsų vadovaujamoje „Ateities“ kolūkio pirmoje laukininkystės brigadoje, bet atrodo, kad ne viską matote. Štai, brigados dirvos buvo tręšiamos mineralinėmis trąšomis. Tai žinote ir jūs, drg. Masiulioni, ir tikėtis gausaus derliaus. Bet vargu jūs jo sulauksite, nes jūs nematote, kai didelę dalį brigados dirvoms skirtų trąšų Petronis, Kriauza, Spaičys ir Tursa išbarstė savo sklypuose.

Mineralinės trąšos—smulkus daiktas, gal būt jūsų akimis žiūrint, sunkiai pastebimos dulkės. Kad jūs

nematote ir avių, priklausančių N. Karosui ir J. Lisui, kurios ganosi žiemkenčiuose, tai tikrai keista. O gal būt jūs užmerktomis akimis einate per brigadą, akylai vadovaujate? Dar blogiau, jeigu išpūtę akis žiūrėte ir nematote visuomeninio turto grobstytojų, ne tik brigadą, bet ir kolūki parazituojančių tipų.

„Botagas“ siūlo jums, drg. Masiulioni, pramerkti akis, ir ne tik apgraužiomis žinoti, bet ir gerai matyti, kas dedasi jūsų brigadoje. Jei to nesugebate—nebeveskite toliau brigados į atsilikimą.

M. Kumpytė

Ką darai, drg. Šimoni?!

„Pirmūno“ kolūkio VII brigados arklį šėrikas Antanas Šimonis arkliams skirtą durpių kraiką parsižėžė į savo tvartą, o kraikui skirtais šiaudais nusprendė apsidengti tvarto stogą.

—Ką darai, drg. Šimoni?—paklaustų kiekvienas sąžiningas kolūkietis. Bet keista, kad toks klausimas

mas negimsta kolūkio pirmininko Tamošiūno galvoje, kuris puikiai žino Šimonio machinacijas.

G. Pranaitis

Iš nepaskelbtų laiškų redakcijai

Redakcija gavo laišką, kuriame buvo iškelta kritika buvusio „Aušros“ kolūkio pirmininko A. Kaleinikovo adresu.

Iš Skapiškio MTS gautas atsakymas, kad laiške iškelti faktai pasitvirtino: Kaleinikovas pasisavino iš kolūkio kasos 3.600 rub. Buvo pravesta ūkinės-finansinės veiklos revizija ir pareikalauta minėta suma grąžinti. Kaleinikovas pinigų grąžino į kolūkio kasą.

* * *

Prieš kurį laiką redakcija, gavusi skaitytojo P. Aukštuolio laišką, nuorašą pasiuntė LLKJS rajono komitetui.

Laiške už antimoralinius veiksmus buvo kritikuotos komjaunuolės Janina ir Monika Jonuškaitės. LLKJS rajono komitetas padarė atitinkamas išvadas.

BALTARUSIAI PAS LIETUVOS TSR PAUKŠTININKUS

Mūsų respublikoje lankėsi delegacija iš broliškosios Baltarusijos. Delegacijos nariai tikrino socialistinio lenktyniavimo eigą. Delegatai aplankė eilę respublikos kolūkių ir tarybinių ūkių. Nuotraukoje: delegacijos nariai švenčių dienų rajono Julijos Žemaitės vardo kolūkyje kalbasi su kolūkio paukštininke M. Razmyte.

L. Morozovo nuotr.

(ELTA).

Vengrijos Liaudies Respublikoje apie du šimtus tūkstančių dirbančiųjų kiekvienais metais išsisi šalies sanatorijoje ir poilsio namuose. Nuotraukoje: viename iš Vengrijos profsąjungų Tarybos poilsio namų prie Balatonio ežero.

V. Šarovskio nuotr. (TASS).

Tarybų tautinė apžvalga

Smūgis „šaltojo karo“ politikai Stiprėja broliška TSRS ir Jugoslavijos tautų draugystė

Visose užsienio šalyse toliau gyvai svarstomos priemonės, kurių pastaruoju metu ėmėsi Tarybų Sąjunga, siekdama toliau sumažinti tarptautinį įtempimą. Šimtų milijonų žmonių dėmesio centre — nutarimas sumažinti tarybinių ginkluotųjų pajėgų skaičių vienu milijonu 200 tūkstančių žmonių. Žinomas Indijos politinis veikėjas Radžagopalachari pasikalbėjime su Indijos telegramų agentūros korespondentu pareiškė, kad „žygis, kurio vienašališkai ėmėsi Tarybų Sąjunga, neišvengiamai turės toli einančias pasekmes žmonijos gerovei“.

Pastarųjų savaitių įvykiai visiškai patvirtino šiuos žodžius. Visi pripažįsta, kad susidarė daug palankesnės sąlygos užtikrinti tvirtą taiką visame pasaulyje, išspręsti per daug užsėtusius visuotinio nusiginklavimo klausimą, sustiprinti tarptautinį, ekonominį bei kultūrinį bendradarbiavimą.

Vakaruose ir, visų pirma, Jungtinės Amerikos Valstybėse dar yra nemaža politinių veikėjų, kurie stengiasi sumenkinti Tarybų Sąjungos įvykdytų priemonių reikšmę. JAV valstybės sekretorius Dalesas bandė apšmeižti Tarybų Sąjungoje vykdomą ginkluotųjų pajėgų sumažinimą kaip „propagandinę“ priemonę, kurios imtis mūsų vyriausybę priverstė „ekonominės priežastys“. Tačiau plačios viso pasaulio liaudies masės pasmerkė eilinį mėginimą pavaizduoti Tarybų Sąjungos energingas priemones taikai sustiprinti kaip „propagandą“. Šveicarių laikraštis „Santinel“, išreikšdamas visuomenės nuotakas, šitaip atsakė Dalesui „Sakoma: tai — propaganda“. Žinoma, tai yra propaganda, tačiau propaganda nusiginklavimo naudai. Sakoma: „TSRS šia priemone siekia ekonominės naudos“. Taip, sutinkame, bet mes žinome, kad daugelis šalių turėtų tą pačią naudą, jei išsivadotų nuo panašios naštos“.

Pokariniais metais JAV vadovai, remdamiesi savo politika iš „jėgos pozicijų“, mėgino apsupti mūsų šalį ir kitas socialistines šalis karinių agresyvių blokų ir karinių bazių žiedu. Tuo jie norėjo atskirti nuo viso pasaulio valstybes, priklausančias taikos, demokratijos ir socializmo stovyklai. Dabar gi šis sumanymas pasmerktas žlugti. Juk jau dabar jokiū būdu nebegalima pateisinti agresyvių planus, nukreiptus prieš Tarybų Sąjungą tvirtinimais, esą mūsų šalis sudaranti Vakarų šalis „grėsmę“. Net amerikiniai laikraščiai priversti pripažinti, jog Tarybų šalis vykdo nuoseklia taikos politiką.

Tarybinės vyriausybės Pareiškimas nusiginklavimo klausimu susilpnins tarptautinio bendradarbiavimo priešų pozicijas.

Praėjo metai nuo tos dienos, kai į Belgradą buvo atvykusi TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Nario ir TSKP CK Pirmojo sekretoriaus N. S. Chruščiovo vadovaujama TSRS Vyriausybinių delegacija. Derybos su Jugoslavijos Vyriausybinių delegacija ir paskelbti Tarybų Sąjungos — Jugoslavijos Deklaracija visiškai pakeitė santykius tarp šių dviejų šalių.

Drg. Chruščiovas, išreikšdamas Tarybų Sąjungos Komunistų partijos ir tarybinės liaudies pažiūrą į Belgrade vykusią derybų rezultatus ir į Deklaraciją, savo kalboje mitinge Bulgarijos sostinėje Sofijoje pareiškė, kad derybų išdavoje susidarė sveikos, normalios aplinkybės, išvalytas kelias toliau vystyti draugiškus santykius ir visapusišką bendradarbiavimą tarp Jugoslavijos ir Tarybų Sąjungos.

Praėjo tik vieneri metai po Deklaracijos pasirašymo, tačiau jos įgyvendinimo rezultatai jau dabar ryškūs. Mūsų šalies ir Jugoslavijos Federatyvinės Liaudies Respublikos bendradarbiavimas kovojė už taiką, demokratiją ir socializmą padėjo sumažinti tarptautinių santykių įtempimą. Šis bendradarbiavimas sustiprino taikos jėgas.

Užsimezgę tvirti TSRS ir Jugoslavijos ekonominiai ryšiai. Praėjusių metų rudenį vykusių derybų metu abiejų šalių atstovai susitarė, kad bendroji prekių apyvarta per artimiausius trejus metus sieks 70 milijonų dolerių per metus. Susitarta duoti Jugoslavijai 54 milijonų dolerių kreditą prekėmis ir 30 milijonų dolerių lengvatinę paskolą. Plačiai vystosi mokslinis — techninis bendradarbiavimas tarp dviejų draugiškų šalių. 1956 metų sausio mėnesį buvo pasirašytas susitarimas dėl bendradarbiavimo panaudojant atominę energiją taikiems tikslams.

Didelę reikšmę turi taip pat pasikeitimas įvairiomis delegacijomis, kuris padeda stiprinti nuosirdžią dviejų šalių draugystę. Įžymus Jugoslavijos veikėjas Vukmanovičius — Tempo pareiškė, kad TSRS — Jugoslavijos santykiai gali būti bendradarbiavimo tarp tautų pavyzdžiu. Šis bendradarbiavimas padės sustiprinti taiką visame pasaulyje.

Birželio 2 d. į Maskvą atvyko Jugoslavijos prezidentas J. Tito. Tarybiniai žmonės yra įsitikinę, jog šis apsilankymas dar labiau sustiprins TSRS ir Jugoslavijos brolišką draugystę, dar labiau sustiprės taikus politinis, ekonominis bei kultūrinis abiejų šalių bendradarbiavimas.

F. Vaserdamas

SPORTAS

Sporto šventė Adomynėje

Neseniai Adomynės septynmetėje mokykloje įvyko sporto šventė. Šia proga buvo organizuotos krepšinio ir lengvosios atletikos varžybos.

Krepšinio aikštelėje susitiko mokyklos pirmosios ir antrosios berniukų ir mergaičių komandos. Berniukų grupėje rezultatu 23:18 nugalėjo pirmoji komanda, kurioje žaidė V. Lapienis, B. Mikėnas, J. Žilinskas, S. Vilėniškis ir A. Skemundris. Mergaičių grupėje pirmąją vietą užėmė taip pat pirmoji komanda, savo varžovus nugalėjusi rezultatu 13:10.

Toliau vyko bėgimo varžybos. Berniukai startavo 100 m nuotolyje. Mokyklos čempiono vardą iškovojo J. Pajarskas, įveikęs nuotolį per 11,5 sek. Antruoju finišavo A. Skemundris. Mergaitės lenktyniavo 60 m nuotolyje. Pirmąją vietą užėmė R. Bumblytė, nubėgusi distanciją per 8

sek. Antroji atbėgo D. Iuntulytė.

Šuolių į tolį nugalėtoju berniukų grupėje tapo J. Žilinskas, nušokęs 4,14 m. Mergaičių grupėje pirmąją vietą užėmė E. Tamošiūnaitė. Šuolių į aukštį berniukų grupėje I ir II vietas pasidalino A. Skemundris ir A. Paškevičius, peršokę 1,20 m. Mergaičių grupėje čempiono vardą šuolių į aukštį iškovojo E. Tamošiūnaitė; jos rezultatas 1,15 m. Antrąją vietą užėmė D. Tutinaitė. Granatos metime čempiono vardas atiteko J. Žilinskui (52,25 m). Antrąją vietą užėmė V. Lapienis, o mergaičių grupėje čempiono vardą iškovojo Šaulinskaitė (31 m). Antrąją vietą užėmė R. Bumblytė.

Mokyklos sportininkai, atskirose sporto šakose užėmę pirmąsias vietas, dalyvaus rajoninėje moksleivių spartakiadoje.

A. Kirpukas

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

Kupiškio rajono kino tinklo maršrutų grafikas 1956 m. birželio mėn. pirmai pusei

Eil. Nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kinofilmo pavad.	Eil. Nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kinofilmo pavad.
Kilnojamo kino Nr. 1 (kinomechanikas A. Jurkevičius) maršrutas				Kilnojamo kino Nr. 3 (kinomechanikas G. Petrulis) maršrutas			
1	Šalteniai	6	„Andriaus laimė“ ir „Karališkėji piratai“	1	Žaideliai	6	„Stepių duktė“ ir „Viename universitete“ (liet. k.)
2	Lukonys	7		2	Palėvenėlė	7	
3	Palėvenė	8		3	Palėvenėlė	8	
4	Palėvenė	9		4	Vėžionys	9	
5	Skverbai	10		5	Vėžionys	10	
6	Subačiaus m.	11		6	Virbališkiai	11	
7	Subačiaus m.	12		7	Jutkonys	12	
8	Maksvyčiai	13		8	Biliūnai	13	
9	Rudiliai	14		9	Kuosėnai	14	
10	Puponys	15		10	Aukštupėnai	15	
Kilnojamo kino Nr. 2 (kinomechanikas V. Buzas) maršrutas				Kilnojamo kino Nr. 4 (kinomechanikas A. Pročkys) maršrutas			
1	Papiliai	6	„Žvaigždės ant sparnų“ (liet. k.) ir „Svetimi giminės“	1	Puožas	6	„Matrosas Čizikas“
2	Šimonys	7		2	Juodpėnai	7	
3	Būtėnai	8		3	Mėliūnai	8	
4	Adomynė	9		4	Vaduvos	9	
5	Punkiškiai	10		5	Bajorai	10	
6	Bugailiškiai	11		6	Skapiškio st.	11	
7	Šimonys	12		7	Tatkonys	12	
8	Linkiškiai	13		8	Skapiškio MTS	13	
9	Gaigaliai	14		9	Skapiškio MTS	14	
10	Šepeta	15		10	Plundakai	15	

Kultūros skyrius

E K R A N A S

Kinoteatras „AUŠRA“

„Jūra šaukia“ — birželio 6—7 d. d.

„Vieną gražią dieną“ — birželio 8—10 d. d.

Seansų pradžia 21 val.

Pil. Jakšytė — Barzdenienė Vlada, Inui, s. Prano, gyv. Kupiškio rajono Juozo, gyv. Kupiškio rajone, In- ne Intapų km.
tapų apyl., Svydenių kaime, iškėlė Bylą nagrinės Kupiškio rajono
ištuokos bylą pil. Barzdeniui Leo- Liaudies teismas.